

Manuela Oetingerová

Myšlenka mocná síla

Jak naše myšlenky utvářejí každodenní život

MYŠLENKA – MOCNÁ SÍLA

Manuela Oetingerová

MYŠLENKA MOCNÁ SÍLA

Jak naše myšlenky
utvářejí každodenní život

Manuela Oetingerová

Přeložil Eduard Světlík

Gedankenkräfte

1. vydání 2012

Copyright © 2010 der Deutsche Originalausgabe:
Aquamarin Verlag GmbH Volgherd 1 * D-85567 Grafing

Translation © Eduard Světlík, 2012

All rights reserved

ISBN 978-80-7359-262-2 (papírová kniha)

ISBN 978-80-7359-979-9 (e-pub)

ISBN 978-80-7359-948-5 (PDF pro te ky)

ISBN 978-80-7359-931-7 (mobi)

ISBN 978-80-7359-913-3 (PDF)

OBSAH

Úvod	7
01 Myšlenky jsou svobodné! Skutečně?	13
02 Čím se různé myšlenky odlišují	31
03 Myšlenkové bohatství nové doby	43
04 Inspirace, nebo manipulace?	48
05 Vlastní myšlení jako manipulace	58
06 Myšlenky – rozum – vědomí	62
07 Myšlenka „chci být dobrý“	68
08 Síla myšlenek a cizí vlivy	75
09 Myšlenky a jejich působení	84
10 Přát si a myslet	89
11 Mohou zvířata myslet?	97
12 Stará myšlenková pole – identifikace	104
13 Univerzální myšlenkové pole	110
14 Rozlišování původu myšlenek	117
15 Dramatické myšlenkové útvary z dějin	125
16 Myšlenkové vlivy z rodinných struktur	129
17 Odpovědnost k sobě	
místo výmluv na karmu	135
18 Myšlenky a zdraví	143
19 Ochrana před cizími myšlenkami	153
20 Sebepozorování	157
21 Harmonické síly myšlenek	171

ÚVOD

Svět prochází proměnou. Světlo si razí cestu a my sami můžeme v tomto razantním přechodovém období získat schopnost láskyplného vyzařování. Poznáním hluboké pravdy skryté za zdánlivě zřejmými věcmi jsme schopni vědomě vnímat energetické procesy, jež jsou s tím spjaté. Nejsme žádnou hračkou temných sil, nýbrž můžeme uvést vlastní osobnost na „dráhu světelných vln“. Tato cesta nás bezpečně povede a provede bludištěm etapy proměny Země.

Co lidská paměť sahá, pokoušíme se poznat sílu myšlenek. Proč vůbec myslíme? Proč jsme tady? Proč někteří lidé myslí pozitivně, a někteří naopak negativně? Co za tím vězí? Jak lze vysvětlit vlastní kolísání při volbě myšlenek? Myslíme samostatně, nebo podle daných vzorů? Nejsme jen nástrojem myšlenek, které vyprodukovali jiní? Nedochozí v každé vývojové epoše lidstva prostě jen k opakování myšlenkových polí? Nebylo už všechno objeveno, takže to při správném smýšlení můžeme pouze uchopit a použít? Kde zůstává svobodná vůle?

Všechny tyto otázky se probíraly již v antických školách moudrosti, a přece jsou dnes stejně aktuální jako tehdy. I když si myslíme, že jsme už tu či onu pravdu objevili, měli bychom přesto zůstat bdělí a všechny procesy bedlivě sledovat. Naše svévole nebo nějaký hluboko skrytý cizí vzor nás příliš rychle dokážou svést na falešnou stopu a poplést našeho ducha. Podléháme pak manipulaci a nevědomky vyjadřujeme pouze cizí názory. Čím je tento faktor emocionálnější, čím více o údajnou pravdu bo-

M
Y
Š
L
E
N
K
A
-
M
O
C
N
Á
S
Í
L
A

jujeme, tím je pravděpodobnější, že se rekrutuje z našich vlastních nejasných a podvědomých vrstev nebo podléhá nějakému cizímu vlivu.

Může tak vzniknout dojem, že téměř nejsme schopni rozeznat jasné rozdíly. Ale tak tomu není. Zpočátku se sice při snaze o jasného ducha ta či ona nedostatečná schopnost může ukázat, ale časem se bude stále jasněji projevovat vlastní vědomí i pomoc duchovního světa. Na prahu duchovního úsilí mohou být vjemy zčásti nezřetelné, další kroky však budou jasnější. Každá naše snaha posiluje vnímavost i pocit blízkosti a podpory duchovního světa.

Právě v současné fázi proměny se možnosti zvětšují. Je na každém z nás, aby si to uvědomil. Od jisté doby je možné výrazné posílení myšlenkových sil. Pokud se dříve naše pozitivní, ale i negativní přání prosazovala či ustupovala poměrně dlouho, nyní má takové dění podstatně rychlejší průběh. Proto je třeba velké opatrnosti a bdělého sledování vlastních myšlenek a pocitů, které se vždy těsně vážou na niternou podstatu bytosti.

Důležité je jasné vlastní nitro a bdělé sledování duchovní cesty!

Čeho chcete opravdu dosáhnout? Na jakou energii se chcete napojit? Protože však držíte v rukou tuto knihu, cítíte již ve svém nitru vibraci nové doby a prosvětlení duše. Víte, že nejde o přenášení podnětů zvnějšku nebo nejasně motivovaných drobných tužeb. Jde o blízký přístup k duchovnímu světu, o absolutní duchovní jasnost, o vědomý vývoj jedince, jakož i o kolektivní obrodu celého lidstva. Každíčkový člověk může mít vliv na myšlenkové bohatství všech bytostí. Všechno je vzájemně protkáno a vzájemně propojeno. Vše, co se odehrává v jednotlivci, se přenáší do kolektivu, může se v něm uchytit a přispět

k obrodě. V opačném směru se přirozeně kolektivní paměť naplňuje negativní energií a destruktivními myšlenkami jedinců či celých skupin.

V této souvislosti musíme především sledovat téma strachu. Přemáhání obav má o mnoho větší význam, než se mu všeobecně přisuzuje. Nejsou-li obavy překonány, provázejí duši i do nejjemnějších rovin a tam se bolestně projevují. Strach je opakem důvěry a základnou čtených negativních pocitů. Cestou k odstraňování obav je znovunalezení Boží důvěry a akceptování toho, co se musí stát. Uplatňování samolibých tužeb a nechuť odpouštět jsou častou příčinou strachu. Ten tak bývá nadřazen emoci, ale probouzí v nás prudké negativní myšlenky a energetické deformace, které nás mohou totálně oslabit a spoutat. Je zátokou a rezonanční oblastí, v níž kotví nižší aspekty. Ty nás mohou ochromit natolik, že se necháme manipulovat cizími myšlenkovými formami.

Čím více rozpouštíme negativní staré zátěže, tím více se otevíráme myšlenkové tvorbě z vyšších říší, a můžeme proto vědoměji a důkladněji vnášet světlo z duchovního světa do pozemského života. To znamená odpovědnost, ale i velké možnosti. Nejdůležitější je ovšem stálá práce na sobě, a tím i na vlastním vědomí. To automaticky dovoluje přijímání vyšších myšlenek a pozitivní podporu kolektivního lidského pole.

Je velkou výhodou, poznáme-li co nejlépe strukturu myšlenkových sil a jejich účinek, abychom pochopili vlastní pocitové podněty ve spojení s myšlenkami. Tyto vazby se dají vědomě a s pomocí duchovního světa upevňovat, ale i uvolňovat.

Bylo by ovšem fatální chybou podceňovat způsobu počínání a uplatňování vlivu temných sil, ale i působení

M
Y
Š
L
E
N
K
A
vlastního ega a nevědomých oblastí své bytosti. Nižší pudy
či vytěsněné stínové oblasti naší duše dokážou s velkou
rafinovaností usilovat o svou realizaci nebo o prosazení
kolektivních polí vytvořených lidmi. Jsou protřelé a umějí
nás tisícerým způsobem obelstít. Každý z nás by měl být,
pokud možno beze stresu, avšak bděle a pozorně, scho-
pen stále lépe poznávat cizí vlivy ve svém nitru a odstraňo-
vat je. Aura se tak projasní a prostoupí ji vyšší energie.

-
M
O
C
N
Á
Nejsme tak slabí a bezmocní, jak se nám po staletí před-
kládalo k věření, ale obnovené vnímání a působení těchto
sil by se vždy mělo uskutečňovat v harmonii s božstvím.
Jen tak bude opravdu požehnané a trvale podporované
světelnými bytostmi. Jinak bychom si počínali svévolně
a naše cesta by skončila buď ve slepé uličce, nebo, což je
ještě horší, bychom se zřítily do strže samolibosti.

S
Í
L
A
Je stále zřetelnější, že všechny svévolné způsoby jedná-
ní, ať už jednotlivců nebo celých skupin, odhalí vibrace
přechodné fáze. Veškerá maskování, všechny utajované
počiny a všechny nízké a samolibé formy konání vyjdou
na světlo. Nic se nepodaří „zamést pod koberec“. Toto
dění je náročný a pro vyšší světelné síly velmi vysilující po-
stup, ale pro očistu naší planety nezbytný. Stále více lidí se
dokáže otevřít vyšším emocionálním a mentálním poky-
nům a lépe poznat pravdivou podstatu vlastní bytosti.

Stejným způsobem se dají uvolnit zkostratělá kolektiv-
ní pole a my se od nich poznáním pravdy můžeme odpou-
tat. To je často provázáno velkou bolestí, a tak nás pozna-
tek, že jsme dlouho sloužili nějaké cizí síle, může velice
zneklidnit. Toto uvědomění a obrození je však neseno
láskou. Láskou k lidem, jež jim pomáhá zbavit se nevědo-
mých struktur, aby jimi temné síly nemohly manipulovat.
Negativní působení a manipulaci umožňují jednak nízké
a temné cizí aspekty nahromaděné především v podvědo-

mí, jednak kolektivní pole. Tím, že se zbavíme smetí skládovaného v podvědomí, zabráníme těmto silám využívat nezpracovaných struktur našich předků. Z toho je zřejmé, jak je důležité nevědomé vjemy pozvednout do vědomí, akceptovat potlačené či opovrženímhodné aspekty vlastní osobnosti a přistupovat k nim s láskou. Všechny tyto síly nebudou pak nadále působit z hloubky, nýbrž bude možné je zpracovat a uvést na cestu lásky a světla.

Duchovní svět nechává v poslední době v mimořádné míře proudit do našeho energetického pole podpůrné síly, abychom mohli poznat, prosvětlit a přijmout své podvědomí. Umožnit nám duchovní očistu a usnadnit celý proces je důležitým projevem milosti světelného světa. Stále více dokážeme poznávat i takzvaná morfická pole, a to díky jejich akumulaci a vlivu. Ne všechna pole vytvořená lidmi mají negativní povahu, vždy však obsahují představy a znaky, které na nás působí a zásobují nás myšlenkovými úkoly. V minulosti bylo nutné dodávat nám duchovní impulsy a ukazovat směr, teď se však nacházíme na cestě k větší duchovní svobodě a uvědomělejšímu rozhodování. Je proto třeba stará pole nejen zásobovat novými informacemi a vytvářet nová, ale také odstraňovat staré překážky a smetí, abychom se skutečně osvobodili a nenahrazovali pouze staré představy novými, které se dají kdykoli vyměnit. Jen naprostá svoboda ducha umožňuje jasně a spolehlivě přijímat vyšší informace. Jinak bude pohár pořád plný a nebude možné jej dolévat.

Teprve od určitého vývojového stupně jsme schopni skutečně samostatně rozhodovat. Do té doby nás formují nižší emoce a potřeby a myšlenková pole odpovídající tomu, jak daleko jsme pokročili na cestě dalšího rozvoje. Pokud jsme dosud zpracovali jen málo vyšších ideálů a „světla lásky“, budou námi proudit a ovlivňovat nás jen odpovídající myšlenky. Jakmile však poznáme pravou cestu, ujmou se nás

M
Y
Š
L
E
N
K
A
-
M
O
C
N
Á
S
Í
L
A
vyšší bytosti a povedou nás po ní. Pak budeme také schopni zapracovat do svého systému světlejší myšlenky, jejichž vibrace umožňují duchovní pokyny a inspirace odpovídající našemu aktuálnímu stavu a stupni zralosti.

Už vás někdy při jízdě autem napadlo, kdo je vlastně řídí ve chvíli, kdy jste se nad něčím zamysleli? Nebo jste si položili otázku, jak jste se dostali k cíli, když jste mysleli na něco docela jiného než na řízení auta? Bezprostředně po získání řidičského průkazu jste určitě museli velmi pozorně sledovat provoz na silnici a soustředit se na všechny svoje úkony při řízení, ale později jste si vytvořili vlastní myšlenkový vzor a zvyklostní pole, abyste řídili bezpečně i bezděčně, myslíte-li na něco jiného. Tento proces jasně ukazuje, jak se do něj zapojují pomocné síly a pomocná pole potřebná ke zvládnání běžných všedních úkonů. Znamená to samozřejmě i to, že když chceme změnit některé svoje chování, musíme opustit staré návyky, nebo je zredukovat.

Rozhlédněte se kolem sebe. Sledujete, co se děje? Vše se odkrývá! Nejen mimo nás – daleko od naší bytosti se sice objevují možnosti objasnění a výkladu negativních vzorců, ale i ve svém nitru býváme upozorněni na zbytky zátěží a chybných orientací. Vždy platí: Jak venku, tak uvnitř. Jak ve velkém, tak v malém. Zde začíná naše práce a uvědomování. Neměli bychom odsuzovat jiné lidi, ale pracovat na sobě, sledovat vnější i vnitřní svět, abychom chápali procesy duchovního světa. Vlastní podvědomé oblasti vstoupí do sféry vědomého vnímání a zde se dají změnit či nově nasměrovat.

Budeme tak moci stále hlouběji pocítovat lásku, jež se pro nás otevírá a starostlivě nás vede, což umožňuje stále jasnější přijímání pokynů vyššího světa. Naplní nás myšlenky vyšší povahy a opravdové city.

MYŠLENKY JSOU SVOBODNÉ! SKUTEČNĚ?

Dříve než se budeme zabývat pozadím této otázky, je nesmírně důležité ujasnit si povahu a podstatu myšlenek.

Existují různé druhy myšlenek a možnosti výběru vysílače/přijímače. Podle stavu svého poznání a vývoje jsme buď manipulováni a používáni jako nástroj, nebo jsme už schopni v harmonii s vyšším světem přijímat či produkovat myšlenky, které svět prosvětlují a obrozují. Záleží na úrovni naší vibrace, na naší světelné frekvenci, tedy na tom, co určuje kvalitu našich myšlenek. Kromě toho existuje několik variací nižšího řádu či frekvenčních pásem, neboť každý z nás může být ze své cesty za světlem na určitou dobu sveden, nebo upozorněn na přetrvávající chyby.

Lidský rozum je sice schopen produkovat vlastní myšlenky, ale jen v mezích své vývojové úrovně. Pokud je například dosud příliš silně orientován na egoismus či hamižnost, bude zvenčí přitahovat myšlenky už stokrát opakované někým jiným a sám také bude takové plodit. Tím bude sytit a posilovat morfické či kolektivní pole, což samozřejmě lidskému vývoji neprospívá.

Kvalita myšlenek závisí na našem vnitřním úsilí.

Člověk příliš chtivý peněz se nebude zabývat myšlenkami na lásku k bližním, nýbrž se bude koncentrovat na rozmnožování svého majetku, a přijímat proto odpovídající podněty z nižších rovin. Takový jedinec přitahuje na základě vlastní vibrační úrovně myšlenky stejného

M
Y
Š
L
E
N
K
A
druhu. Žádným způsobem není svobodný tak, jak si to bezpochyby představuje i nárokují. Každý z nás na této Zemi dostal určitý prostor svobody. Smí se v jistých myšlenkových oblastech nevázaně vyžívat, dokud jeho osobnost nepochopí, že si počíná chybně a nezvolí správnou cestu.

A
-
M
O
C
N
Á
S
í
L
A
Lidský rozum se musí nejprve vypořádat s informačním bohatstvím, které zdědil pro stávající pozemský život. Dovednosti, kterým se nenaučil, nejsou obsaženy ani v jeho zásobníku. Teprve od určitého stupně osvícení, od jisté frekvence vyšší lásky, jsme schopni přijímat informace z takzvané akáši, vesmírné kroniky, zásobárny poznatků, jež se nachází v jemnohmotném světě. Teprve když dosáhneme jistého stupně vědomí, zjistíme, že jsme částí vyššího celku a vše, co existuje, představuje i určitý díl nás samých a je svázáno spojující silou lásky. Pak poznáme i morfická pole, která však už na nás nemají žádný vliv. Povznesli jsme se nad ně a naše vibrace se přiblížily vyšším sférám. To vše ovšem musíme vnímat vědomě. Vědomí je všechno!

- Vše, co poznáme, můžeme změnit.
- Vše, co si uvědomujeme, můžeme povýšit.

Všechno potlačené, všechno zavržené či nežádoucí, všechno nevědomé a to, co nechceme přijmout, akceptovat nebo odpustit, nemá žádnou šanci na povýšení, a my tak nemáme možnost se od toho osvobodit. Je zákonité, že k tomu zůstáváme připoutáni tak dlouho, dokud vše, co se nás týká, neprojasníme a nesplníme svoje úkoly pro kolektivní pole.

Zůstaňme teď u možností rozumu v případě, že se považuje za ojedinelý a domnívá se, že musí sám „myslet“. Většinou ale sám nemyslí, nýbrž přijímá myšlenky, které

přitahuje na podkladě své emocionální orientace. Už z toho je zřejmé, že myšlenky nejsou hnací silou na cestě „zpět do rodného domu“, ale tím, co určuje naše vibrace a značí nám cestu, jsou vnitřní postoje a usilování, jakož i míra dosažené lásky. Myšlenky jsou důležitými poznávacími nástroji, jsou cestami vědomí a pokyny z vyšších světů, ale nikoli jedinou pravdou a výhradní hnací silou.

Rozum má přesto báječnou možnost prozkoumat vše, co je mu dané. Může ovšem své znalosti použít jen k takovému vnímání, které dostal do vínku. Nemůže například využívat poznatky kvantové fyziky nebo duchovních mistrů, když o nich nikdy neslyšel. V tomto životě se s nimi dosud neseznámil, a nemůže jimi tedy naplnit zásobník pozemských vědomostí. Jestliže nějaký pekař neví, jak se vyrábí kvásek, sotva bude jeho chléb k jídlu. Kameník, který poklepem nepozná jemnost kamene, jej při práci nejspíš rozbije.

Přeje-li si rozum pomoc duchovního světa, může pro řešení svých problémů vždy nechat proudit myšlenky z vyšších rovin. Myšlenky pak nevyrábí náš vědomý rozum, jsou to dárky, které už byly předem vyprodukovány a zamýšleny jako řešení. Rozum však může být orientován i na různé mrzké aspekty bytí, a dostává pak podlé pokyny z temných oblastí, které se od nás chtějí nechat živit, získávat z nás negativní energii, kterou špatnými myšlenkami a emocemi produkujeme. Měli bychom si být neustále vědomi toho, že díky tvořivé síle, jež v nás přebývá, jsme producenty myšlenek a emocí. Ty pak slouží buď duchovním ideálům, nebo nízkým egoistickým motivům. Vytváříme-li je s láskou a oddaností, povyšují naše bytí, je-li však tato síla používána pro uspokojení samolibých a nízkých potřeb, musíme je jako jejich původce jednou přijmout zpět a zlikvidovat.

M
Y
Š
L
E
N
K
A
-
M
O
C
N
Á
S
Í
L
A

Kdo se vydal cestou k dokonalému bytí, ten bude z hloubi duše toužit po tom, aby za sebou nenechával žádné negativní výtvoř, ale podporoval kolektivní pole.

Ale i vědci nebo vynálezci se mohou nechat inspirovat z vyšších rovin a případně přijít současně na stejné řešení jako některý kolega na druhé straně zeměkoule. Pozemský rozum může pracovat pouze s těmi znalostmi a materiály, které má k dispozici. Je-li otevřený, což předpokládá rozšířené vědomí, může pak využít i myšlenkových procesů a inspirací, jež mají těsnou vazbu na vyšší světy. Je-li naše nitro na vyšší pouti, dokáže rozum přijímat i vyšší myšlenky. Je to zároveň vývojový proces. Pak už nehraje žádnou roli, zda nějaká světelná bytost pro něj už předem problém zpracovala, nebo jeho vyšší já našlo řešení ve vyšších sférách mysli. Jde o informační rovinu, jež je přístupná jen tomu, kdo dosáhl určitého stupně vývoje. Jsme-li všichni spojeni láskou, nemusí jedinec usilovat o to, aby učinil nějaký individuální objev.

Měli bychom si uvědomit, že v hmotném světě neexistuje nic, co by už předtím nevymyslela nějaká duchovní bytost. Nikdy by nemohly vzniknout šíp a luk, kdyby jim nepředcházela příslušná myšlenka. A před myšlenkou je snaha o řešení, cílené úsilí, které rozvíjí lidské schopnosti. Jsou to emoce a je to potřeba vývoje, co dává ostruhy myšlenkovým silám. Většinou jde o nějaký nedostatek, který nás nutí vyrobit nezbytné předměty. Je to též dostatečné zdůvodnění, proč existují strážně a potřeby hrající v našem životě roli. Kdyby nás nepoháněly nějaké potřeby, neměli bychom asi důvod je naplňovat. Kdyby naše nitro netoužilo po dokonalosti a vyšší lásce, vydávali bychom se zřejmě na svou cestu jen váhavě, anebo na ni rezignovali úplně. Kdyby nebylo hladu, zimy, hledání bezpečí a ochrany, sotva bychom vynakládali takové úsilí, abychom si technickým pokrokem usnadnili život.

Kdyby náš systém nebyl vystaven působení nedostatku a vnitřní prázdnoty, byli bychom leniví a vlažní. Jsou to těžké časy, které nás nechávají opravdu růst a vytrhují nás z osidel nízkých myšlenek a emocí.

Teprve od určitého dosaženého stupně lásky v nitru a odpovídajícího duchovního vedení můžeme uniknout světu utrpení. Touha po poznané pravdě a vědomí Boží cesty nás plně prostoupí a nebudeme už potřebovat žádné pobídky ke zdolávání nesnází. Přesně tohoto stavu můžeme za pomoci vibrací nové doby dosáhnout. Veškerá karma se zruší a my přestaneme potřebovat další strastiplné putování, neboť vlažnou existenci vystřídá opravdové úsilí po dokonalém bytí.

V nitru své bytosti víme o pozemské nedokonalosti a upíráme pozornost k vyšším hodnotám. Zpočátku možná volíme temnou cestu a zkoušíme uspokojit své mocenské a sobecké sklony, ale brzy nastane čas, v němž i my poznáme, oč v životě skutečně jde. Bude nás sice ještě čekat úklid střepů z likvidovaných překážek, ale pak se nám stane duchovní svět láskyplným průvodcem.

Je důležité vědět, že většina myšlenek je spjata s emocemi, a to více či méně podle naší zralosti. Intenzivní emoce působí jako pevné lepidlo v myšlenkových strukturách. Mohou motivovat, ale i brzdit. Objasněme si krátce rozdíl mezi emocemi a pravými pocity, abychom lépe pochopili zázemí obou pojmů.

Výrazem pocity budeme v této knize nadále označovat vyšší aspekty. Pocity jako láska k bližnímu, pokora nebo důvěra v pokyny vyšších bytostí jsou výrazem poznávání a vnímání vyššího světa. Tyto pocity jsou klidné, nejsou nátlakové, invazní ani odsuzující. Jsou vnitřním poselstvím a výrazem dosažené cesty. V podstatě definují náš pravdivý

M
Y
Š
L
E
N
K
A
-
vývojový stav. Vyjadřují také výskyt vyšších myšlenek. Vibrace nízkých myšlenkových útvarů nás od jisté frekvence nemohou zasáhnout, zpracovaný „oheň lásky“ roztaví všechny temné myšlenky a zamezí jejich proudění do aury.

Na emoce budeme považovat vjemy a vnitřní pokyny, s nimiž pracujeme a díky nimž se rozvíjíme. Proudí z nižších astrálních rovin a pokoušejí se proniknout do našich polí vnímání.

M
O
C
N
Á
S
Í
L
A
-
Na počátku lidského vývoje se objevujeme se všemi svými myšlenkami na některém z nižších stupňů. Jsme prodchnuti emocemi, jako jsou lakomství, závist, chtúče, touha po moci a vlivném postavení, falešná pýcha, zlost, sebeláska, lenost, necitelnost a předpojatost, abychom jmenovali aspoň některé. Naše ego dychtí po nízké energii a nechápe dosud cestu lásky. Neví ani, ze kterého pramene energie by se mělo posilňovat, a dává přednost známým silám. Během vývoje se však stále více uplatňuje vnímání pravé cesty. Zprvu ještě bez poznání opravdové síly, jež umožňuje cestu změnit, ale ta se s vnímáním vyšších pokynů a vyšší lásky stále zvětšuje. Zdaleka to ještě neznamená, že jsme už schopni něco změnit, ale naše vědomí se již může orientovat na cestu světla.

Pravou cestou je úplné osvobození od všech emocí a potlačených myšlenkových forem. Tím se stáváme nenapadnutelní emocionálními vlivy nebo instrukcemi egoistického světa. Projevuje se již pravá ochrana, pravé vedení a absolutní svoboda ducha a mysli. Mohli bychom tedy usoudit, že se život stává nudným, chudým na emoce, prázdným a pustým, ale pravdou je pravý opak. Nezávisle na vnějších vlivech se můžeme otevřít energii, jež nás oblažuje v takové hloubce našeho pocitového světa, že si to jen těžko umíme představit. Trvalé štěstí a intenzivní pocit blízkosti Božího světa pak mohou stá-

le vibrovat v naší auře. Při každém pozorování nějakého člověka, zvířete nebo předmětu tušíme hlubokou lásku a někdy se nám zdá, jako bychom sami byli jejich součástí a dokázali své protějšky tímto citem naplnit. Neprožíváme už osamělost, nýbrž pocítujeme vnitřní reakci na opětovanou lásku jako láskyplné vědomí jednoty. Jakákoli manipulace se tím znemožní a nízké aspekty našeho ega se kompletně promění.

Jeví se nám to jako velmi žádoucí a v každém případě dosažitelný cíl. Dokud však naše inkarnace probíhá v pozemském vibračním pásmu a naše těla mohou podléhat silným zátěžím našich předků, měli bychom být maximálně opatrní a navzdory dosaženým cílům se nedomnívat, že už jsme na té pravé cestě. Nízké síly našeho ega čekají na to, aby při nejmenším náznaku domyšlivosti zasáhly a znovu nás polapily do léčky emocí.

Bohužel existuje stále mnoho lidí, kteří si svoji cestu neuvědomují ani trochu. Nejenže se nechávají postrkovat tlaky a požadavky svého ega a podvědomí, ale jsou i hračkou nízkých aspektů a orientací z vnějšího světa. Podléhají manipulaci a svými emocemi pomáhají kolektivním polím k tomu, aby udržovala jejich orientaci a využívala jí pro svoje cíle. Takoví lidé jsou ochotnými příjemci nízkých myšlenkových struktur, čímž podporují dávno překonaná kolektivní pole. Svými negativními myšlenkami a emocemi zamořují auru Země a zásobují ji nižšími energiemi, které slouží pouze prospěchu malých osobností či potřebě temných polí a bytostí.

Každé bytí je v podstatě výrazem energie. Každý nedostatek chce být vyrovnán a odstraněn, ale lidé, kteří dosud neobjevili a nepoznali pravý pramen, se stále znovu pokoušejí udržet se nad vodou nízkou energií z vnějšku. Takové energetické napájení však mívá krátké trvání